

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202800
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518202800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, zastúpená: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47 244 895 proti žalovanej: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpená: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úveroch, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 15Csp/86/2018 - 131 zo dňa 5. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že zmluva o hotovostnom úvere č. 4604219626 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 27.04.2016 je bezúročná a bez poplatkov; výrokom II. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 4604219626 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 27.04.2016 je bezúročná a bez poplatkov a výrokom III. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. Rozsudok po citovaní 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 11 ods. 4, § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 2 písm. f), k) a l), § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) vecne odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. S prihliadnutím na predmet konania sa súd v prvom rade musel vysporiadať, či žalobkyňou požadované určenie právnej skutočnosti bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva z osobitného predpisu, nakoľko je to zákonnou podmienkou rozhodnutia vo veci. Žalobkyňou požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase rozhodovania súdu, resp. v čase podania žaloby na súd (začatia konania), čím bola podľa súdu splnená zákonná podmienka ustanovená v § 137 písm. d) CSP a to aj vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere. Podstatnou podľa súdu je skutočnosť uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, a nie samotné (ne)čerpanie finančných prostriedkov, čím sa bránila žalovaná. Súd sa preto mohol zaoberať argumentmi žalobkyne, ktorými dôvodila bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru ako i argumentmi žalovanej strany.

2. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 27.04.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, hotovostný úver a revolvingový úver č. 4604219626, ktorého predmetom bolo poskytnutie jednak bezúčelového úveru v sme 1.600 eur a jednak bezúčelového revolvingového úveru s

výškou úverového rámca 500 eur. Uvedenú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, pričom žalovaná mala postavenie veriteľa (§ 2 písm. b) ZoSÚ) a žalobkyňa postavenie spotrebiteľa (§ 2 písm. a) ZoSÚ). Za daného stavu bolo z hľadiska právneho potrebné, aby táto zmluva obsahovala podstatné náležitosti ustanovené § 9 ods. 2 ZoSÚ. V prípade, ak niektorá z náležitostí (hoci len jedna) uvedených v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v zmluve absentuje, zákon to spája s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou daného úveru. Podstata tohto sporu spočívala v posúdení, či predmetná zmluva podľa tvrdení žalobkyne (ne)obsahovala všetky zákonné náležitosti (absencia § 9 ods. 2 písm. f), k) l) zák. č. 129/2010 Z.z.), v dôsledku čoho by bolo možné zmluvu o hotovostnom úvere ako i zmluvu o revolvingovom úvere považovať za bezúročné a bezpoplatkové.

3. Súd z vykonaného dokazovania (z predloženej zmluvy zo dňa 27.04.2016) dospel k záveru, že tak vo vzťahu k zmluve o hotovostnom úvere č. 4604219626 ako i k zmluve o revolvingovom úvere č. 4604219626 uzatvorených dňa 27.04.2016 možno konštatovať ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Na prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti stačí naplnenie čo i len jednej z podmienok ustanovených § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, t.j. postačuje ak v zmluve absentuje čo i len jedna z náležitostí § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) ZoSÚ. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. termín konečnej splatnosti. Zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že v prípade revolvingového úveru nemusí takáto zmluva obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve síce bolo pri hotovostnom úvere v časti termín konečnej splatnosti hotovostného úveru uvedené: 48 mesiacov po poskytnutí úveru, súd však takéto ustanovenie nepovažuje sa splnenie povinnosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, nakoľko pokiaľ zákon ako vyslovenú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak jednoznačne tento údaj v zmluve musí byť uvedený, nie je prípustné, aby účastník zmluvy sa k tomuto údaju dopracovával výkladom a výpočtom. Pri revolvingovom úvere termín konečnej splatnosti úveru uvedený nebol. Uvedené posúdenie (výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) zodpovedá doterajšej rozhodovacej praxi súdov vo vzťahu k tejto náležitosti. Uvedené potom postačuje na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti jednak zmluvy o hotovostnom úvere ako i zmluvy o revolvingovom úvere. Nad tento potrebný rámec súd uvádza, že zo zmluvy nie je zrejmé, aké predpoklady boli žalovanou použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (25,10 % pri hotovostnom úvere, resp. 26,28 % pri revolvingovom úvere), čo totožne spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o hotovostnom úvere ako i zmluvy o revolvingovom úvere. Na konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o hotovostnom úvere ako i zmluvy o revolvingovom úvere nič nemení úspešná obrana žalovanej vo vzťahu k členeniu splátok úveru na istinu, úroky a poplatky, a to poukazom na eurokonformný výklad tohto ustanovenia (§9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ). S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo146/2017 zo dňa 22.02.2018 súd uvádza, že „v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa“.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže jej žaloba bolo v celom rozsahu vyhovené. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Žalovaná sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje predpoklady výpočtu RPMN, a tiež termín konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, na základe čoho súd vyhodnotil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

6. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Zákon č. 129/2010 Z.z. v prílohe upravuje výpočet RPMN podľa vzorca, do ktorého sa vkladajú stanovené údaje, X je ročná percentuálna miera nákladov; m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$; Ck je výška čerpania k; tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého

nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$; m je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov; l je číslo splátky alebo platby poplatkov; DI je výška splátky alebo platby poplatkov a SI je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pokiaľ žalobca nemá vysokoškolské vzdelanie v odbornom smere nemá šancu skontrolovať si výpočet hodnoty RPMN, uvedenej žalovaným len na základe vzorca a s použitím v zmluve uvedených predpokladov pre výpočet RPMN. Zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. j) neupravuje, aby veriteľ do úverovej zmluvy uvádzal priamo vzorec výpočtu RPMN. Rovnako nie je správne stotožňovať predpoklady výpočtu (čo predstavuje jednotlivé položky, ktoré sa dopĺňajú do vzorca a v úverovej zmluve uvedené sú ako napr. výška splátky, výška čerpania, atď.) s matematickým výpočtom, na ktorý žalovaný využíva program aprobovaný Národnou bankou Slovenskej republiky. Žalovaný dáva do pozornosti právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 19.12.2019, sp. zn. 41Co/98/2019.

7. Pri analýze jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver. Klient bol pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaný o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca na výpočet RPMN a sú uvedené aj priamo v úverovej zmluve. Taktiež je v zmluve uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Žalovaný preto považuje tak údaj o RPMN ako aj o predpokladoch jeho výpočtu v úverovej zmluve za uvedené korektne a v súlade so zákonným ustanovením. Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN „zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Z týchto dôvodov sa žalovaný domnieva, že nemôže ísť o ten istý prípad ako je uvedenie nesprávneho údaja v neprospech spotrebiteľa alebo jeho úplné neuvedenie, ktoré vnútroštátna úprava podľa §11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sankcionuje tým, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia by nemohla byť považovaná za primeranú, keď žalobca mohol riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10. Aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, sa vyžaduje v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy uplatňovanie princípu primeranosti. Aj táto požiadavka by mala byť kritériom pre eurokonformný výklad vnútroštátneho práva. Jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú špecifikované priamo v úverovej zmluve na strane 2. v časti Úver, kde sú uvedené všetky položky, ktoré do vzorca vstupujú.

9. Cieľom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2001 Z.z. dosiahnutý. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.01.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. Názor žalovaného o dodržaní náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení uvedenom v úverovej zmluve bol judikovaný početnými rozhodnutiami tak okresných ako aj krajských súdov naprieč celou Slovenskou republikou. Žalovaný príkladmo poukazuje na názor Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 25Co/368/2017 zo dňa 17.09.2018, v uznesení zo dňa 25.06.2019 Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp.zn. 6Co/172/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp.zn. 41Co/10/2018 v odôvodnení rozsudku zo dňa 16.08.2018 a poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia. Závery vyššie citovaných rozsudkov (aj s poukazom na rozhodnutie NS SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018) možno obdobne aplikovať aj pri posudzovaní splnenia náležitostí

spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V prejednávanej veci termín konečnej splatnosti úveru teda nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ako to nesprávne uzavrel súd prvej inštancie, ale postačilo vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať.

10. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 22.11.2011, č.k. IV. ÚS 499/2011-25, ktorým súd vyslovil názor, že jedným z princípov právneho štátu je aj zachovávanie istoty pri rovnakom posudzovaní totožných otázok v obdobných prípadoch. Aj z novely zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 zreteľne vyplýva spôsob, akým sa majú konať súdy vysporiadať s posudzovaním jednotlivých náležitostí spotrebiteľských úverových zmlúv. Je preto nekorektným a nezákonným sankcionovať veriteľov bezúročnosťou a bez poplatnosťou úveru na základe výkladu, ktorý je v rozpore so samotným znením zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že vo svojich doterajších podaniach poskytla jasnú a zrozumiteľnú právnu argumentáciu preukazujúcu správnosť svojich tvrdení a odmieta prijať prezentovaný právny názor žalovaného a to z dôvodu, že argumentácia žalovaného nie je právne správna, nerešpektuje kogentné ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z., nezohľadňuje princíp právnej istoty a zásady legitímneho očakávania.

13. Podľa názoru žalobkyne odvolanie žalovanej bolo podané neoprávnenou osobou a to advokátskou koncipientkou Mgr. Denisou Plačkovou. Žalobkyni bolo súčasne s odvolaním doručené plnomocenstvo uzatvorené medzi žalobkyňou a advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. zo dňa 31.05.2014 podpísané advokátkou Mgr. Gabrielou Goliášovou. Plnomocenstvo teda bolo udelené spoločnosti, advokátskej kancelárii, ktorá vykonáva a poskytuje advokátske právne služby. Zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona o advokácii nevyplýva, že by advokátsky koncipient bol oprávnený vo svojom mene jednoducho poskytovať právne služby a následne v mene klienta podať odvolanie. Pokiaľ advokátska koncipientka vo svojom mene podala odvolanie, ktoré i sama podpísala, pričom vo vzťahu k právnenému zástupcovi žalovanej sporovej strany je advokátska koncipientka v pracovnom pomere a žalovaná strana nikdy na zastupovanie v sporovom konaní neudelila plnomocenstvo advokátskej koncipientke odvolací súd takéto odvolanie nemôže akceptovať a je ho potrebné odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

14. Žalobkyňa sa stotožňuje s odôvodnením vydaného rozsudku a navrhuje ho potvrdiť. Žalobkyňa nesúhlasí s názorom žalovanej, že zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti úveru a na rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalovaná nemožno prihliadnuť, nakoľko tieto opomínajú účel zák. č. 129/2010 Z.z., ktorým je ochrana spotrebiteľa, ako slabšej strany v spore. Žalobca poukazuje na právny názor prezentovaný v žalobe v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 24Co/41/2019, v ktorom sporovou stranou na strane žalovaného rovnako ako aj v tomto prípade bola spoločnosť Home Credit Slovakia, s.r.o., V predmetnom rozsudku Krajský súd v Trnave ako odvolací súd potvrdil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Zákonnej povinnosti poskytnúť žalobkyni konkrétnu informáciu o konečnej splatnosti úveru sa žalovaný vyhýbal a pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru, t.j.: „48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Pojem termín z jazykového hľadiska predstavuje presne určený časový okamih, kedy nastane určitá skutočnosť. Možno sa preto domnievať, že žalovaný si túto povinnosť nesplnil, práve za účelom zníženia nákladov pri uzatváraní jednotlivých úverových zmlúv, a to konkrétne aby nemusel pre každú úverovú zmluvu, ktorú so spotrebiteľom uzavrie, individuálne vypočítavať konkrétny termín konečnej splatnosti úveru, t.j. konkrétny dátum. Preventívna funkcia zák. č. 129/2010 Z.z. je tvorená judikatúrou a zaužívanou súdnou praxou v sporoch vo veciach spotrebiteľských úverových zmlúv, podľa ktorej je podobné, či porovnateľné proti-spotrebiteľské správanie vo forme nedodržovania základných obligatórnych náležitostí spotrebiteľského úveru sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takýchto úverov. Práve rozhodnutia uvalujúce predmetnú sankciu na úver od dodávateľa, ktorý v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedli alebo uviedli zákonné obligatórne náležitosti úveru nesprávne, majú

mať odradzujúci účinok od ďalšieho proti-spotrebiteľského správania a majú zabezpečiť nápravu a zákonnosť pre všetky budúce spotrebiteľské zmluvy o úvere, ktoré dodávateľ uzavrie. V nadväznosti na vyššie uvedené, žalobca považuje za potrebné poukázať príkladmo na ďalšie rôzne rozhodnutia krajských súdov, pričom v mnohých z týchto rozhodnutí vystupoval na strane dodávateľa sporného úveru práve sám žalovaný (rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 6Co/129/2018, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 13Co/203/2017, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.03.2018, sp. zn. 13Co/106/2017 a ďalšie rozhodnutia). Aj z odvolania žalovaného je zrejmé, že použil len objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, čo podľa názoru žalobkyne nie je možné považovať za naplnenie zákonného ustanovenia o podstatnej náležitosti konečnej splatnosti úveru, resp. doby trvania zmluvy. Žalobkyňa v súvislosti s nejednotným výkladom obsahu zmlúv o spotrebiteľských úveroch poukazuje aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa názoru žalobkyne zmluvy o spotrebiteľských úveroch neobsahujú ani predpoklady pre výpočet RPMN (25,10 % pri hotovostnom úvere, resp. 26,28 % pri revolvingovom úvere), čo rovnako spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv. V prípade výpočtu RPMN ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky zákonom kogentne stanovené predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, v článku 10 ods. 2 písm. g) (zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery). Správnosť tohto názoru potvrdzuje i rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konanie (pokiaľ odvolanie nebude odmietnuté).

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po oboznámení sa s obsahom celého spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalovanou, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie vedúcich k vyhovneniu žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov (hotovostnom a revolvingovom) uzavretých medzi stranami sporu dňa 27.04.2016. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver, svoje rozhodnutie odôvodnil riadne a v rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými argumentmi. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

19. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že právny vzťah žalobkyne a žalovanej založený úverovými zmluvami (o hotovostnom úvere č. 4604219626 a

revolvingovom úvere č. 4604219626) zo dňa 27.04.2016 uzavretej medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Za účelom zabezpečenia čo najvyššej miery informovanosti spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom, zákonodarca stanovuje obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie správne podrobil súdnej kontrole zmluvné ustanovenia podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a správne vyhodnotil, že uvedená zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti (resp. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a predpoklady pre výpočet RPMN. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje.

20. Pre naplnenie účelu zákona o spotrebiteľských úveroch je nevyhnutné, aby spotrebiteľ si bol vedomý rozsahu svojho záväzku už v čase podpisu zmluvy. K uvedeniu obsahovej náležitosti, vyžadovanej § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (27.04.2016), odvolací súd uvádza, že nemožno termín konečnej splatnosti úveru (resp. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) nahrádzať vyvodzovaním z iných častí zmluvy, alebo matematickým výpočtom. Z uzatvorenej zmluvy vyplýva, že jedna zmluva (č.l. 8) obsahuje dojednania o hotovostnom úvere a o revolvingovom úvere. Z dojednaní o hotovostnom úvere je zrejmé, že bod 41 obsahoval termín konečnej splatnosti: „48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, t.j. žalobkyňa ako spotrebiteľ by si mala vypočítavať, dokedy by mala úver splácať. Sama žalovaná v odvolaní (str. 3) konštatuje, že (pre potreby výpočtu RPMN) mala za to, že úver v prípade poskytnutia v hotovosti je poskytovaný v deň podpisu zmluvy a pri poskytovaní na účet na tretí deň od podpisu zmluvy. Nie je preto zrejmé, z akého dôvodu následne žalovaná nebola schopná do zmluvy uviesť presný dátum termínu konečnej splatnosti úveru, dobu trvania zmluvy (resp. aspoň uviesť mesiac a rok konečnej splatnosti úveru, doby trvania zmluvy, čo odvolací súd akceptuje). Dojednania o revolvingovom úvere (č.l. 9) vôbec neobsahujú údaj konečnej splatnosti úveru, resp. údaj o trvaní zmluvy, hoci podľa § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ ho obsahovať mala. Účelom úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch bolo vyjasniť postavenie spotrebiteľa, teda dať mu informáciu o tom, v akom časovom rámci, dokedy bude zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou trvať. Z uvedeného dôvodu je potrebné tento termín konečnej splatnosti úveru (resp. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) uviesť minimálne v rozsahu mesiaca a roka a pokiaľ sa takýto údaj v uzatvorenej zmluve neuvádza (aj ako požiadavka zrozumiteľnosti a určitosti právneho úkonu), správny je záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ).

21. Odvolací súd sa stotožňuje aj s argumentáciou súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahovala ani ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a to predpoklady pre výpočet RPMN. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuvádzal, že by mala zmluva obsahovať vzorec a výpočet RPMN, preto námietky žalovanej v odvolaní v tomto smere odvolací súd považuje za právne bezvýznamné. Samotná žalovaná na str. 2 špecifikuje predpoklady pre výpočet RPMN, nemožno sa však stotožniť s jej názorom, že tieto predpoklady obsahuje aj samotná zmluva. Ak ich žalovaná dokázala identifikovať v podanom odvolaní, mohla ich ako podstatnú náležitosť uviesť aj v zmluve. Údaj o RPMN je jedným z najdôležitejších predpokladov zmluvy, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Nepostačuje uviesť len výšku RPMN, ale aj spomínané predpoklady. Účelom tohto ustanovenia je, aby spotrebiteľ mal informácie o tom, z akých kritérií sa vychádza pri výpočte RPMN, inak by išlo pre neho len o strohý údaj obmedzujúci sa len na výšku RPMN, ktorý by pre neho nemal patričnú výpovednú hodnotu. V zmluve majú byť uvedené konkrétne parametre týkajúce sa konkrétnej zmluvy tvoriacej predmet konania, teda numerické uvedenie konkrétnych údajov tak, aby po ich dosadení do vzorca pre výpočet RPMN bolo možné túto RPMN určiť, pretože iba takýmto spôsobom je možné skontrolovať správnosť údajov o RPMN. Pokiaľ predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve uvedené nie sú nemá spotrebiteľ možnosť preskúmať správnosť výpočtu RPMN, či žalovaná zohľadnila špecifické úverové podmienky v predmetnej úverovej zmluve.

22. V § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v prípade, ak zmluva neobsahuje čo i len jednu z podstatných náležitostí. Ak zákonodarca

vymedzil podstatné náležitosti uvedeným spôsobom, zákon nemožno vykladať tak, že stačí, aby zmluva obsahovala len niektoré z náležitostí, resp. že z niektorej z náležitostí možno po prepočte vyvodzovať ďalšiu. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že aj po novele zákona č. 129/2010 Z.z. v roku 2018 ostala podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere doba trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d) ZoSÚ), ktorú zmluva musí obsahovať.

23. V súvislosti s rozhodnutiami iných krajských súdov, na ktoré žalovaná v odvolaní poukazovala, je potrebné uviesť, že tieto nie sú pre odvolací súd záväzné, nakoľko nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorými sú Najvyšší súd SR, ale nepochybne sú nimi aj Ústavný súd SR, Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a ak pôjde o aplikáciu úniijného práva, tak Súdny dvor EÚ.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje absenciu nevyhnutných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (hotovostnom a revolvingovom) v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy (27.04.2016) a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

25. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že námietka žalobkyne o podaní odvolania neoprávnenou osobou (koncipientkou advokátskej kancelárie) bola opodstatnená a odvolací súd vyzval žalovanú uznesením zo dňa 20.10.2020 č.k. 23CoCSP/32/2020), aby vadu odvolania odstránila. Právna zástupkyňa žalovanej podaním doručeným súdu 26.10.2020 do spisu súdu doručila poverenie na zastúpenie advokáta advokátskym koncipientom v zmysle § 16 ods. 2 zák. č. 585/2003 Z.z. o advokácii zo dňa 15.4.2020, čím vytýkanú vadu pri podávaní odvolania odstránila. Advokátsku koncipientku tak bolo možné považovať za osobu oprávnenú podať odvolanie (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/282/2013 z 28.07.2014).

27. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalobkyne vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalobkyňa v odvolacom konaní úspešná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).